

РЕШЕНИЕ

№ 39

гр. Враца, 26.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на дванадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Калин Тр. Тодоров

при участието на секретаря Веселка Кр. Николова като разгледа докладваното от Калин Тр. Тодоров Търговско дело № 20221400900072 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.625 и сл. ТЗ.

Образувано е по молба вх. № 1748/22.03.2022 г. на "Й. Стоун Куорис" ООД /в ликвидация/, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, представлявано от Д. Д. Й. - ликвидатор, с която се иска на основание чл.632, ал.1 ТЗ да бъде обявена свръхзадължеността на дружеството и да бъде определена началната й дата; да бъде открито производство по несъстоятелност; да се допусне обезпечение чрез налагане на заповест, възбрана или други обезпечителни мерки спрямо дружеството; да бъде обявено дружеството в несъстоятелност и да бъде спряно производството по несъстоятелност.

В молбата ликвидаторът твърди, че считано от 20.11.2020г. "Й. Стоун Куорис" ООД е в открито производство по ликвидация, че на 17.03.2022г. е настъпил падежа на задължението му към „Й. Стоун“ ЕАД, имащо търговско-правен характер, но поради липсата на ликвидно имущество и парични средства, с оглед прекратената още на 01.07.2020г. стопанска дейност, е невъзможно същото да бъде погасено чрез осребряване на налично имущество /практически такова не е налично/ и липсата на парични средства за изплащането му по банка и на каса. Поддържа, че дружеството се намира в състояние на свръхзадълженост по смисъла на чл.742 от ТЗ, че не са налице финансови средства и приходи от дейността за покриване, както на ликвидни и изискуеми вземания, така и на текущи такива. Посочва, че към датата на подаване на молбата задълженията на търговеца са на стойност 21 120 лв. /двадесет и една хиляди сто и двадесет лева/, представляващи остатък от парични задължения по споразумение от 25.06.2020г. Изтъква също, че дружеството не разполага с активи по счетоводни данни към момента на подаване на молбата, а структурата на пасивите е следната: задълженията към кредиторите са в размер общо на 21 120 лв. При наличните пасиви и пълната липса на активи счита, че няма

практическа възможност за продължаване на производството по ликвидация, тъй като довършването на същото предполага удовлетворяване на кредиторите, но такава възможност не е налице. Задължението към единствения кредитор, макар и формално обезпечено, не може да бъде погасено поради липсата на активи в заложеното предприятие. Твърди, че е сключено споразумение за учредяване на особен залог от 25.06.2020г., като е заложено цялото търговско предприятие на „Й. Стоун Куорис“ ООД за сумата 41 429,84 лв., като след прихващания и погасявания задължението възлиза на 21 120 лв. и падежът му е настъпил на 17.03.2022г., след получена от кредитора покана за плащане. Поддържа, че няма обективна възможност това задължение да бъде погасено, че наличния пасив при липса на активи е формиран изцяло от ликвидно и изискуемо вземане, което не може да бъде погасено поради липсата дейност, каквато предполага самата ликвидация. Освен това в масата по ликвидация липсва имущество за осребряване, липсват и парични средства или други активи. Следствие на гореизложеното посочва, че затрудненията на дружеството имат траен и необратим характер, което налага трансформиране на ликвидацията в несъстоятелност. Тази фактическа и правна обстановка му дава основание като ликвидатор на дружеството да приеме, че е налице хипотезата на свръхзадълженост по смисъла на чл.742, ал.1 от ТЗ, която е основание за откриване на производство по несъстоятелност и счита, че за начална дата на свръхзадължеността следва да бъде определена 17.03.2022г., в който момент е настъпил падежа на единственото задължение към кредитор по търговски сделки.

Към молбата си длъжникът е представил приложенията, изискуеми от разпоредбата на чл.628, ал.1 ТЗ, както и уведомление до НАП по чл.78, ал.2 ДОПК, съгласно чл.628, ал.2 ТЗ.

По искане на длъжника по делото е назначена и изслушана специализирана съдебно-счетовдна експертиза, чисто заключение е прието от съда като обективно, компетентно и неоспорено.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните доказателства и служебно известните му обстоятелства, обявени по партидата на търговеца в ТРРЮЛНЦ, приема за установено от фактическа страна следното:

След служебна справка в ТР, се констатира, че длъжникът е регистриран като капиталово търговско дружество с правноорганизационна форма – ООД и е в ликвидация, с основна дейност: производство и продажба на скални материали, внос и износ на автомобили, търговска и производствена дейност в страната и чужбина, покупка на стоки или други вещи с цел продажба в първоначален, преработен или обработен вид, продажба на стоки от собствено производство, складова дейност, външно търговска дейност, търговско представителство и посредничество на български и чуждестранни физически и юридически лица в страната и чужбина, хотелиерска, туристическа, ресторантьорска, рекламна, спедиционна, озазионна дейност, търговия и услуги с акцизни стоки, както и всяка друга дейност, която не е изрично забранена от законодателството на страната, и капитал 5000,00 лв., изцяло внесен към момента на учредяването му.

От обявените в ТР годишни финансови отчети за 2019 г., 2020 г. и 2021г. и към

22.03.2022г., от представения по делото баланс към 31.12.2020 г. и към 21.03.2022г., както и от заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява следната динамика на финансовото състояние на търговеца:

По счетоводните баланси на "Й. Стоун Куорис" ООД /в ликвидация/ към 31.12.2019 г. и към 31.12.2020 г. сумата на актива по счетоводния баланс на дружеството към 31.12.2021 г. и към 22.03.2022 г. /датата на подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност/ е 0 хил.лв., т.е. дружеството не притежава никакви активи; към тези две дати дружеството не притежава дългосрочни финансови активи, не притежава и краткотрайни активи.

Според заключението към 31.12.2021 г. и към 22.03.2022 г. задълженията на търговеца са в общ размер 22 хил.лв., от които: 22 хил. лв. са отчетени като краткосрочни задължения.

От предоставените оборотни ведомости към 31.12.2021 г. и към 22.03.2022 г. на „Й. Стоун Куорис“ ООД /в ликвидация/ и съгласно Удостоверение по чл.87, ал.6 от ДОПК за наличие или липса на задължения, изх. № 060202200072133/07.04.2022 г., издадено от ТД на НАП - Велико Търново, офис Враца, експертизата е установила следните задължения: I. към 31.12.2021г. – 1. към „Й. Стоун“ ЕАД - 21120,00 лв. остатък по Споразумение от 25.06.2020 г. с падеж 17.03.2022 г. - особен залог на търговско предприятие; 2. към персонал – 167, 14 лв. работни заплати с падеж 12.2020г.; 3. към клиенти – 215, 65 лв. надпреведени суми с падеж 2020г.; 4. към собственик – 1020 лв. предоставена сума от собственика с падеж 2018г. и 5. към НОИ – 1, 42 лв. допълнително задължително пенсионно осигуряване с падеж 25.02.2021г. или общо задължения - 22 524, 21 лв.; II. към 22.03.2022г. – 1. към „Й. Стоун“ ЕАД - 21120,00 лв. остатък по Споразумение от 25.06.2020 г. с падеж 17.03.2022 г. - особен залог на търговско предприятие; 2. към персонал – 167, 14 лв. работни заплати с падеж 12.2020г.; 3. към клиенти – 215, 65 лв. надпреведени суми с падеж 2020г.; 4. към собственик – 1020 лв. предоставена сума от собственика с падеж 2018г. и 5. към НОИ – 1, 75 лв. допълнително задължително пенсионно осигуряване с падеж 25.02.2021г. или общо задължения - 22 524, 54 лв. Според заключението основното задължение на „Й. Стоун Куорис“ ООД /в ликвидация/ произтича от непогасен остатък от парични задължения към „Й. Стоун“ ЕАД по споразумение от 25.06.2020 г. с настъпил падеж на плащане на 17.03.2022 г. и към 31.12.2021 г. това задължение следва да се отчете в баланса на същия като дългосрочно, т.е. със срок над 1 година и без настъпил падеж за плащане. Погрешното счетоводно записване на задължението като краткосрочно към 31.12.2021 г. налага преизчисляване коефициентите на обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност, финансова автономност, рентабилност и задлъжнялост към кредиторите.

В Таблица № 8 от заключението вещото лице е отразило стойностите на показателите за ликвидност при съобразяване краткосрочния характер на задълженията към кредиторите, както следва: коефициентът на обща ликвидност /краткотрайни активи: краткосрочни задължения/ към 31.12.2019 г. – 1, 516, а към 31.12.2020 г., 31.12.2021 г. и 22.03.2022 г. - 0; коефициентът на бърза ликвидност /краткосрочни вземания + краткосрочни инвестиции + парични средства/: краткосрочни задължения е със същите показатели; коефициентът на незабавна ликвидност /краткосрочни инвестиции + парични средства/: текущи задължения/

към 31.12.2019 г. – 0, 161, а към 31.12.2020 г., 31.12.2021 г. и 22.03.2022 г. - 0; коефициентът на абсолютна ликвидност /парични средства: текущи задължения/ е със същите показатели. По отношение на тези показатели вещото лице обобщава, че към 31.12.2019 г. коефициентите за обща и бърза ликвидност са над приетия в практиката минимум, което показва, че към този отчетен период търговецът е бил платежоспособен да погасява в пълен обем краткосрочните и дългосрочните си задължения, а коефициентите за ликвидност към 31.12.2020 г., 31.12.2021 г. и към 22.03.2022 г., показват, че за тези периоди „Й. Стоун Куорис“ ООД /в ликвидация/ има нулева степен на обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност, което се дължи на наличието на задължения и тяхната изискуемост и същевременно пълната липса на парични средства и краткотрайни активи.

Показателите за финансова автономност са отразени в таблица № 9, данните от която показват, че за 2019 г. коефициентът на финансова автономност е над приетия минимум от 0.33 – 1,839, което показва тенденция за покачване степента на финансова независимост от ползването на чужди средства; за 2020г., 2021 г. и към 22.03.2022 г. коефициентите на финансова автономност са под приетия в практиката минимум от 0.33, имат отрицателна стойност -1,000, което е абсолютен показател за декапитализиран собствен капитал; дружеството не разполага с краткотрайни активи за покриване на текущите си задължения, няма финансова автономност и е в пълна зависимост от своите кредитори. За 2019 г. коефициентът на задлъжнялост е под 1-ца – 0, 544, което показва независимостта на търговеца от външни източници на средства; за 2020г., 2021 г. и към 22.03.2022 г. коефициентите на задлъжнялост са - 1-ца, имат отрицателни стойности и показват задлъжнялост на търговеца, зависимостта му от външни източници на средства и невъзможността му да се разплаща за период от една година. Според заключението, за да се осигури нормално разплащане за по-дълъг период от време, би следвало собствения капитал на търговеца /положителната разлика между балансовите стойности на активите и пасивите/ да бъде минимум 1/3 от всички негови задължения. Видно от Таблица № 10 за капиталовата структура на „Й. Стоун Куорис“ ООД /в ликвидация/ към 31.12.2020 г., към 31.12.2021 г. и към 22.03.2022 г. отрицателните стойности на собствения капитал са показател за декапитализацията на търговеца.

За процесните периоди „Й. Стоун Куорис“ ООД /в ликвидация/ не е притежавал краткотрайни материални активи, поради което не е реализирал приходи от продажбата им и съответно показателите за обращаемост на краткотрайните материални активи са с нулеви стойности. От Таблица №12 на заключението се вижда, че за разглежданите периоди коефициентите за рентабилност са отрицателни величини и с почти нулеви стойности, което е показател за декапитализацията на „Й. Стоун Куорис“ ООД /в ликвидация/.

Финансовите резултати на дружеството по баланса му към изследваните дати са отразени в Таблица №13 на заключението и показват следното: за 2019 г. финансовият резултат на търговеца е счетоводна печалба в размер на 3 хил.лв., за 2020 г. финансовият резултат на търговеца е счетоводна загуба в размер на -78 хил.лв., а за 2021 г. и към 22.03.2022 г. финансовият резултат на търговеца е 0 (нула) лв., тоест същият не е реализирал приходи и разходи. Предвид тези данни експертизата смята, че са налице затруднения за

дружеството да покрива краткосрочните си задължения. Към датата на изготвяне на експертизата търговецът не осъществява дейност. Въз основа на предоставените и анализирани отчети експертизата счита, че при наличието на задължения и липсата на краткосрочни вземания, парични средства и краткотрайни материални активи, търговецът не е в състояние да покрива краткосрочните си задължения. Затрудненията на длъжника имат траен и необратим характер и той се намира в пълна зависимост от своите кредитори.

От прегледаните счетоводни регистри „Дневник на сметките от група 50 „Парични средства“ на търговеца към 22.03.2022 г., експертът е установил, че последно плащане е извършено на 30.09.2020 г. от касата на дружеството, като след тази дата няма други извършени плащания. Със Заявление в Търговски регистър, вх. № 20201116154356 по отношение на „Й. Стоун Куорис“ ООД /в ликвидация/ е открито и вписано на 20.11.2020 г. производство по ликвидация, което предполага прекратяване на дейността и преустановяване на плащанията към кредитори с цел осребряване на имуществото. В хода на ликвидацията - от 20.11.2020 г. до 17.03.2022 г. (датата на поканата за плащане на падежирало търговско задължение), няма падежирали други значителни задължения към кредитори и затова няма други извършвани плащания. Към датата на изготвяне на заключението „Й. Стоун Куорис“ ООД /в ликвидация/ не осъществява дейност, каквато предполага самата ликвидация. Последните два отчетни периода дружеството не е реализирало печалби, с които да компенсира загубите, не притежава никакви активи, поради което вещото лице прави обоснован извод, че търговецът не е в състояние да покрие паричните си задължения към своите кредитори, включително и тези, които не са изискуеми. Към датата на изготвяне на заключението наличните парични средства на дружеството са 185,35 лв., което налага извода, че „Й. Стоун Куорис“ ООД /в ликвидация/ не разполага с достатъчно парични средства и не притежава бързоликвидни активи, поради което първоначалните разноски за водене на производството по несъстоятелност в размер на 6000 лв. не могат да бъдат осигурени.

В обобщение на всичко изложено вещото лице счита, че „Й. Стоун Куорис“ ООД /в ликвидация/ е изпаднал в трайна неплатежоспособност и не е в състояние да покрива съществуващите изискуеми задължения. Налице е значителен по размер пасив и липса на счетоводен актив на дружеството. Наличните в предприятието средства са изчерпани и всички плащания са преустановени, поради липса на приходи от стопанска и друга дейност. Търговецът не разполага със средства за покриване на разноските в производството по несъстоятелност.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По действащото българско право производство по несъстоятелност може да се открие: 1) спрямо определени лица; 2) по искане на определени лица и 3) при наличие на определени материалноправни основания.

Лицата, спрямо които може да се открие производство по несъстоятелност, са: 1) търговците по смисъла на чл. 1 ТЗ, с изключение на публичните предприятия, упражняващи държавен монопол или създадени е особен закон - чл. 607а, ал. 1 и чл. 612, ал. 1 ТЗ; 2) неограничено отговорните съдружници в търговско дружество, спрямо което е открито

производство по несъстоятелност, включително починали и/или заличени в търговския регистър - чл. 610 и чл. 611, ал. 2 ТЗ; 3) починал или заличен едноличен търговец - чл. 611, ал. 1 ТЗ; 4) лице, което прикрива търговска дейност чрез неплатежоспособен длъжник - чл. 609 ТЗ; 5) сдружения и фондации - чл. 14, ал. 4 ЗЮЛНЦ.

В конкретния случай молителят попада в първата категория лица - предвид качеството му на търговско дружество с ограничена отговорност представлява търговец по смисъла на чл. 1, ал.2, т.1 ТЗ.

Лицата, по искане на които може да се открие производство по несъстоятелност, са: 1) длъжникът; 2) кредитор, притежаващ изискуемо парично вземане по чл. 608, ал. 1, т. 1 ТЗ - породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ; 3) Националната агенция по приходите за изискуемите парични вземания по чл. 608, ал. 1, т. 2 и т.3 ТЗ - публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника, или частно държавно вземане; 4) Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" за изискуемите вземания по чл. 608, ал. 1, т. 4 ТЗ - задължения за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, които не са изпълнени повече от два месеца; 5) член на управителния съвет на свръхзадължено търговско дружество - чл.742, ал.2, пр.1 ТЗ; 6) ликвидаторът на свръхзадължено търговско дружество - чл.742, ал.2, пр.2 ТЗ.

В случая молителят, в качеството си на ликвидатор на длъжниковото дружество, е поискал откриване на производство по несъстоятелност спрямо дружеството, което е достатъчно за обосноваване на активната му материалноправна легитимация.

Съгласно чл. 607а ТЗ материалноправни основания за откриване на производство по несъстоятелност са следните имуществени състояния на длъжника: 1) неплатежоспособност - общото основание, приложимо спрямо всички видове длъжници, и 2) свръхзадълженост - специално основание, приложимо спрямо капиталовите търговски дружества по смисъла на чл. 64, ал. 3 ТЗ /ООД, АД или КДА/. Предвид диспозитивното начало в гражданския процес предметът на дължимата от съда защита следва да се ограничи до посоченото в молбата по чл. 625 ТЗ основание. В конкретния случай молителят се позовава на свръхзадълженост и предвид правноорганизационната форма на длъжника на капиталово дружество е допустимо откриването на производство по несъстоятелност на така поддържаното основание.

Разпоредбата на чл.742, ал.1 ТЗ предвижда, че търговското дружество е свръхзадължено, когато неговото имущество не е достатъчно, за да покрие паричните му задължения.

Свръхзадължеността, аналогично на неплатежоспособността, е обективно икономическо състояние, но за разлика от същата е налице при невъзможност на търговеца да покрие паричните си /не само изискуемите/ задължения с наличното си /не само краткотрайни активи/ имущество. Състоянието на свръхзадълженост е самостоятелно основание за откриване на производство по несъстоятелност и цели да изпревари неминуемо следващото от него състояние на неплатежоспособност /освен когато съвпадне е него/, като осигури на един по-ранен етап и поради това обективно по-благоприятна

възможност за справедливо удовлетворяване на всички кредитори или оздравяване на търговеца. То се санкционира не предвид невъзможността на търговеца да покрива изискуемите си парични задължения, а поради невъзможността му да компенсира загуби с печалба от дейността си, обусловено от съдържанието, структурата и ликвидността на активите му. Затова от значение за обективизирането на състоянието свръхзадълженост, макар и не само, е показателят „собствен капитал“, участващ в коефициентите на финансова автономност и задлъжнялост. Стойностите на същите следва да се съобразят, както и промяната им в рамките на целия изследван период, в аспект на обосноваването или отричането на възможността за изпадане в неплатежеспособност в бъдещ момент, тъй като зависимостта от привличения, за сметка на собствения капитал, би могло да се окаже обременително и рисково за търговеца именно в дългосрочен план. Тъй като от значение е обективното, реално икономическо състояние на търговеца, преценката за наличие на свръхзадълженост не следва да се ограничава само до счетоводните данни за стойността на актива и пасива, но е необходимо да се изследват характеристиката на активите, тяхното действително съществуване, реализируемост и реална пазарна /а не балансова/ стойност, обезпечаваща интереса на кредиторите, характеристиката на пасива и реалната възможност за противопоставяне на погасителни за задълженията на дружеството основания, както и да се направи критична оценка на тенденциите в икономическото развитие на търговеца, в обосноваване на извод, че състоянието на свръхзадълженост е преодолимо без съществен риск за интересите на кредиторите. Недоказаност на съществуването и/ или ликвидността на съответен вид активи изключва съобразяването им при формиране общата стойност на актива на търговското предприятие, за преценка наличието на свръхзадълженост /в този смисъл - Решение № 152 от 13.07.2018 г. на ВКС по т.д. № 2205/17 г., I т.о., ТК; Решение № 55 от 17.07.2019 г. на ВКС по т. д. № 618/2018 г., I т. о., ТК и др./.

В конкретния случай се установи, че в счетоводните баланси на дружеството-длъжник към 31.12.2021 г. и към 22.03.2022 г. /датата на подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност/ е отразено, че дружеството не притежава никакви активи; към тези две дати дружеството не притежава дългосрочни финансови активи, не притежава и краткотрайни активи.

От друга страна от заключението на ССЕ се установи, че по счетоводни записвания към датата на подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност - 22.03.2022 г., общият размер на задълженията на длъжниковото дружество е 22 хил.лв., които са изцяло краткосрочни - 1. към „И. Стоун“ ЕАД - 21120,00 лв. остатък по Споразумение от 25.06.2020 г. с падеж 17.03.2022 г. - особен залог на търговско предприятие; 2. към персонал – 167, 14 лв. работни заплати с падеж 12.2020г.; 3. към клиенти – 215, 65 лв. надпреведени суми с падеж 2020г.; 4. към собственик – 1020 лв. предоставена сума от собственика с падеж 2018г. и 5. към НОИ – 1, 75 лв. допълнително задължително пенсионно осигуряване с падеж 25.02.2021г. или общо задължения - 22 524, 54 лв.

При така установеното може да бъде направен извод, че към момента на подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност търговецът има само задължения и няма никакво имущество и активи.

От заключението на ССЕ се установи, че показателите за финансова автономност за 2020г., 2021 г. и към 22.03.2022 г. са под приетия в практиката минимум от 0,33 и имат отрицателно стойностно измерение за този период преди подаване на молбата за откриване

на производството по несъстоятелност, което е абсолютен показател за декапитализиран собствен капитал; дружеството не разполага с краткотрайни активи за покриване на текущите си задължения, няма финансова автономност и е в пълна зависимост от своите кредитори. Коефициентът на задлъжнялост за този период също е отрицателна величина и показва трайно състояние на задлъжнялост на дружеството към кредиторите и невъзможността му да се разплаща в рамките на период от една година. Всички показатели за обръщаемост на краткотрайните материални активи за разглежданите периоди са с нулеви стойности.

При тези съображения, настоящият съдебен състав приема, че „Й. Стоун Куорис“ ООД /в ликвидация/ не разполага с имущество, за да покрие паричните си задължения, поради което е налице състояние на свръхзадълженост по смисъла на чл.742, ал.1 ТЗ, представляващо основание за откриване на производство по несъстоятелност, съгласно чл.607а, ал.2 ТЗ.

При определяне началната дата на свръхзадължеността, съдът взема предвид момента, в който е настъпил падежа на паричното задължение на длъжника към „Й. Стоун“ ЕАД по споразумението от 25.06.2020г. - 17.03.2022г. Затова като начална дата на свръхзадължеността следва да бъде определена датата 17.03.2022 г.

Състояние на свръхзадълженост, с посочената началната дата, следва да бъде обявено и да бъде открито производство по несъстоятелност, съгласно чл.630, ал.1, т.1 и т.2 ТЗ.

Преценката относно реда, по който следва да се развива производството по несъстоятелност, следва да се направи на база конкретните данни по делото.

Нормата на чл.630, ал.2 от ТЗ предвижда, че когато е очевидно, че продължаване на дейността би увредило масата на несъстоятелността, съдът може да обяви длъжника в несъстоятелност и да постанови прекратяване на дейността му, като вариантите за това са два: едновременно с откриване на производство по несъстоятелност или след постановяване на решението за откриване производство по несъстоятелност, но преди да е изтекъл срокът за предлагане на план по чл.696 от ТЗ.

Предпоставка за обявяване на длъжника в несъстоятелност при условията на първата хипотеза е съдът да е бил изрично сезиран за това е искане на някой от изчерпателно посочените в нормата субекти. С оглед спецификата на производството по несъстоятелност, това искане е допустимо да бъде валидно направено до приключване на устните състезания по делото в първата инстанция. В случая молителят-ликвидатор на длъжника е сезирал съда с изрично искане за обявяването му в несъстоятелност още с подаването на молбата за откриване на производството.

Налице са и материалноправните предпоставки, визириани в разпоредбата на чл.630, ал.2 ТЗ. От заключението на ССЕ се установява, че длъжникът фактически е преустановил осъществяването на търговската дейност още през 2020 г., както и че през изследвания от вещото лице период, предшестваш образуването на производството по несъстоятелност, дружеството реализира трайни загуби. Установено е също, че прогнозата за финансовото състояние на длъжника е неблагоприятна. От съвкупната преценка на тези данни, при фактическо прекратяване на търговската дейност от самия длъжник през продължителен

период от време преди подаване на молбата по чл.625 от ТЗ и при неблагоприятна перспектива за по-нататъшното финансово-икономическо състояние на дружеството, продължаването на дейността му може единствено да обремени предприятието на длъжника с допълнителни пасиви и да осуети удовлетворяването на кредиторите.

При тези съображения, настоящият съдебен състав намира за основателно искането на длъжника за обявяването му в несъстоятелност и прекратяване на дейността му.

Обосновавайки се с констатациите по съдебно-икономическата експертиза, че длъжникът не разполага с парични средства и бързоликвидни активи, с които да покрие началните разноси в производството по несъстоятелност, и като е взел предвид преустановената търговска дейност, съдът на основание чл.629б ТЗ с определение, постановено в с.з. на 12.05.2022 г., е указал на длъжника и кредиторите, че в едноседмичен срок могат да внесат сумата от 6 000 лв., представляваща предплатени начални разноси в производството по несъстоятелност, определени в зависимост от евентуалното текущо възнаграждение на временния синдик и очакваните разноси, ведно е предупреждение за последиците по чл.632, ал.1 ТЗ при непредставяне на доказателства за авансиране на разноските. Тези указания са вписани в ТР на 12.05.2022 г., но в указания срок и до момента не е заявена готовност за предплащане на разноси в посочения размер.

При така установените факти, съдът намира, че е налице хипотезата на чл.632, ал.1 ТЗ, поради което длъжникът следва да бъде обявен в несъстоятелност едновременно с откриване на производството и същото да бъде спряно. С оглед обстоятелството, че с решението длъжникът не се заличава от ТР, имуществото му, което евентуално може да бъде открито след решението, следва да бъде запазено за удовлетворяване на кредиторите и постигане целите на производството, поради което е необходимо да се наложи общ запор и възбрана върху имуществото на длъжника.

Дължимата държавна такса от 250 лв. по откриване на производството не е внесена авансово от длъжника, поради което на осн. чл. 620. ал. 1 ТЗ следва да се събере от масата при евентуално разпределение по реда на чл. 723 ТЗ.

Водим от горното и на основание чл.632, ал.1 ТЗ, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ОБЯВЯВА състояние на свръхзадълженост на "Й. Стоун Куорис" ООД /в ликвидация/, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, представлявано от Д. Д. Й. - ликвидатор.

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на свръхзадължеността - 17.03.2022 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на "Й. Стоун Куорис" ООД /в ликвидация/, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на "Й. Стоун Куорис" ООД /в ликвидация/, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и запор върху имуществото на длъжника "Й. Стоун

Куорис" ООД /в ликвидация/, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ "Й. Стоун Куорис" ООД /в ликвидация/, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника "Й. Стоун Куорис" ООД /в ликвидация/, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, при обявяване на фирмата си да направи добавка „в несъстоятелност”.

СПИРА производството по несъстоятелност на "Й. Стоун Куорис" ООД /в ликвидация/, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***.

УКАЗВА, че спряното производство може да бъде възобновено по молба на длъжника или на кредитор в срок от една година от вписване на настоящето решение в Търговския регистър при удостоверяване, че е налице достатъчно имущество или при депозиране на необходимата сума за предплащане на началните разноси по чл.629б ТЗ.

УКАЗВА на длъжника и кредиторите, че ако в срока по чл.632, ал.2 ТЗ не бъде поискано възобновяване на спряното производство по несъстоятелност, същото ще бъде прекратено и ще бъде постановено заличаване на длъжника.

ОСЪЖДА "Й. Стоун Куорис" ООД /в ликвидация/, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, представлявано от Д. Д. Й. - ликвидатор, на основание чл.620, ал.1 ТЗ ДА ЗАПЛАТИ от масата на несъстоятелността в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд-Враца държавна такса от 250,00 лв.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на Агенцията по вписванията препис от настоящия съдебен акт за извършване на вписването му на основание чл.622 ТЗ.

ДА СЕ ВПИШЕ решението в книгата по чл.634в, ал.1 ТЗ.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на основание чл.634в, ал.2 ТЗ препис от решението на молителя.

Решението подлежи на обжалване е въззивна жалба пред Софийския апелативен съд в 7-дневен срок от вписването му в Търговския регистър, съгласно чл.633, ал.1 вр. чл.613а, ал.1 ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____